

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

Nukketeatteri Vihreä Omena
esittää
tiistaina 14.12.99 klo 18
Saapasjalkakissan

Lintuvaaran koululla.
Samalla vietämme Lintuvaaran
Omakotiyhdistyksen pikkujoulua.
Ilmainen esitys, kahvi- ja
glögitarjoilu!
Kaikki sydämellisesti tervetuloa!

Puheenjohtajan Palsta

Yhdistyksen toiminta on menneen syksyn aikana keskittynyt Lintuvaaran teihin, Kehä I:n parantamiseen ja seurakuntayhtymän tonttisuunnitelmiin. Kahdesta jälkimmäisestä järjestimme asukastilaisuudet Lintumetsän koululla. Lintuvaarassa tapahtuu tällä hetkellä erit-

täin paljon mielenkiintoista kehitystä, johon jokaisella asukkaalla on varmasti sanansa sanottavana. Osallistuminen yhteisiin tilaisuuksiin on kuitenkin ollut toistaiseksi vähäistä.

Asukastilaisuuksissa olen todennut, että monella asukkaalla on usein sellainen mielikuva, että yksittäisellä kansalaisella ei juurikaan ole vaikuttamisen mahdollisuuksia. Mieli-piteitä olisi suuntaan jos toiseen, mutta... Kuitenkin riittä-vän mo-nesta pienestä purosta syntyy suuri joki. Tämä vii-saus konkretisoitui jälleen, kun yhdistys järjesti 7. lokakuu-ta asukastilaisuuden niin sanotun Paulakosken tontin uu-desta rakennussuunnitelmasta. Jo ennen tilaisuutta olin saanut useilta asukkailtamme huolestuneita soittoja ja säh-kö-posteja tästä seurakuntayhtymän kaavailusta. Pyysin kaik-kia mukaan tilaisuuteen esittelemään kantaansa tontista tai ainakin lähettämään sen minun välitykselläni seurakunta-yhtymälle.

Tilaisuudessa oli läsnä parikymmentä asukasta varsinkin alueen lähitaloista. Seurakuntayhtymän rakennuspäällikkö Juhani Kulo kävi esittelemässä yhtymän kaavailuja tontille. Asukkaat yksissä tuumin vastustivat suunnitelmaa ja sovim-me, että yhdistys lähettää seurakuntayhtymälle asiasta oman

parannusehdotuksensa. Yhdistys ehdotti kirjeessään, että suun-nitelmia korjataan kolmessa kohtaa.

Ensimmäiseksi toivottiin kiinteistön huoltoliikenteen siirty-vän kapealta ja päätyvältä Kiurunkujalta Hämeenkylläntien puolel-le. Toiseksi ehdotettiin lasten leikkipaikan ja pysäköin-tialueen erottamista selkeästi toisistaan. Kolmanneksi toivot-tiin, että kiinteistöön mahdollisesti tulevia asuntoja suunna-taan ensi-sijaisesti vanhuksille.

Vaikuttaminen näytti kannattavan, koska kirkkoneuvosto on ottanut asian pöydälle lisäselvityksiä varten. Toivotaan, että tammikuun lopussa kirkkovaltuustolle esitetään uusi ehdotus, jossa myös meidän parannusehdotuksemme on mukana.

Marraskuussa järjestetyssä asukastilaisuudessa puitiin Kehä I:n tulevia parannussuunnitelmia. Niistä kerrotaan tarkemmin täs-sä lehdessä. Kuten jo edellisessäkin asukastilaisuudessa, pys-tyimme tekemään konkreettisia parannusehdotuksia viran-omaisten suunnitelmiin muutamissa kohdissa, vaikka meitä oli paikalla vain muutamia. Entäpä jos meitä olisi ollut satapäi-nen mielipiteiden joukkio? Minkälaisen kuvan se olisi antanut halustamme saada mahdollisimman hyvä Kehä I?

Olen sitä mieltä, että aina kannattaa yrittää vaikuttaa, mikäli asia vain tuntuu itselle läheiseltä. Se yksikin ääni tai mielipide voi joskus tuoda yllättäviäkin uusia ulottuvuuksia asiaan.

Yhdistys viettää vuosituhannen viimeisiä joulujuhliaan tiistai-na 14.12. klo 18.00 Lintuvaaran koululla nukkteteatterin ja glögin merkeissä. Tulkaa kaikki mukaan niin lapset kuin aikuisetkin.

Tavataan tiistaina!

Markku Saarikoski

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunta

Kari Kanerva	Keltasirkuntie 3, 02660 Espoo	pk. 5485 513, e-mail: kari.kanerva@edu.hel.fi
Esa Leppänen	Keltasirkunpolku 3, 02660 Espoo	pk. 5124 278, 040-5758 055, e-mail: esa.leppanen@hel.fi
Margit Lundström, siht.	Nostoväentie 1 A 2, 02660 Espoo	pk. 5487 687, 050-5603 049, e-mail: margit.lundstrom@kolumbus.fi
Kalevi Onnela, vpj.	Pensaskertuntie 1 B, 02660 Espoo	pk. 5471 480, pt. 4212 126, 050-5500 230, e-mail: kalevi.onnela@dlc.fi
Hannu Pellikka	Keltasirkuntie 8 A, 02660 Espoo	0400-688 657, e-mail: hannu_pellikka@hp.com
Arja Pihlajisto, tiedotus	Hämeenkylläntie 29 B, 02660 Espoo	pk. 5484 502, fax. 518 344, pt. 5119 862, e-mail: arja@prestig.pp.fi
Anu Rinkinen	Hernekertuntie 6 C, 02660 Espoo	pk. 5481 848, 040-589 0581, e-mail: anu.rinkinen@mbnet.fi
Markku Saarikoski, pj.	Varusmiehentie 16, 02660 Espoo	pk. 5124 994, pt. 435 42354, 0400-750 029, e-mail: markku@kolumbus.fi
Kristiina Saarinen	Varusmiehentie 12, 02660 Espoo	pk. 517 178, e-mail: kristiina.saarinen@huch.fi
Leena Schmidt, talous	Paikkalinnuntie 5, 02660 Espoo	pk. 5485 572, pt. 4133 3725, fax. 5485 297, e-mail: leena.schmidt@sayl.fi

Lintunen –

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Merita-Leppävaara 238618-9514

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1500 kpl

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on asiamiesposti-elintarvikekioskin edessä ja Galleriassa K-kauppa Leppälinnussa.

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto
Painopaikka: Monila Oy, Sörnäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Kehä I:n parannusvaihtoehdot

Omakotiyhdistys järjesti marraskuun 4. päivänä asukastilaisuuden Kehä I:n perusparannustilanteesta. Lintumetsän koulun auditoriossa luennoivat Tielaitokselta dipl.ins. Maarit Saari ja Espoosta arkkitehdit Ossi Keränen ja Christian Ollus.

Maarit Saari kertoi, että perusparannus aloitetaan jo tämän talven aikana Leppäsolmun (Turun moottoritien ja Kehä I:n risteys) alueella, jossa raken-netaan uusi liittymä moottoritieltä Kehä I:lle itään-päin meneville autoilijoille. Perusparannus onkin tarpeen, sillä Kehä I on mitoitettu vastaamaan 1960-luvun liikennemääriä. Nykyään Leppävaaran ja Vallikallion välistä Kehä I:n osaa käyttää jo 60-70 000 autoa/vrk. Seuraavan kahdenkymmenen vuoden aikana liikennemäärät tulevat vielä kasvamaan rajusti, joten Kehä I:n parantaminen on Tielaitoksen suunnitelmissa valtakunnan tärkein hanke.

Leppävaaran solmun rakentaminen alkaa todennäköisesti v. 2001, kun rantarata asemineen on valmistunut. Mestarisolmun (Lintuvaaran risteys Vallikallion kohdalla) rakentaminen aloitetaan v. 2003. Tällä hetkellä solmun rakentamisessa on kaksi eri vaihtoehtoa

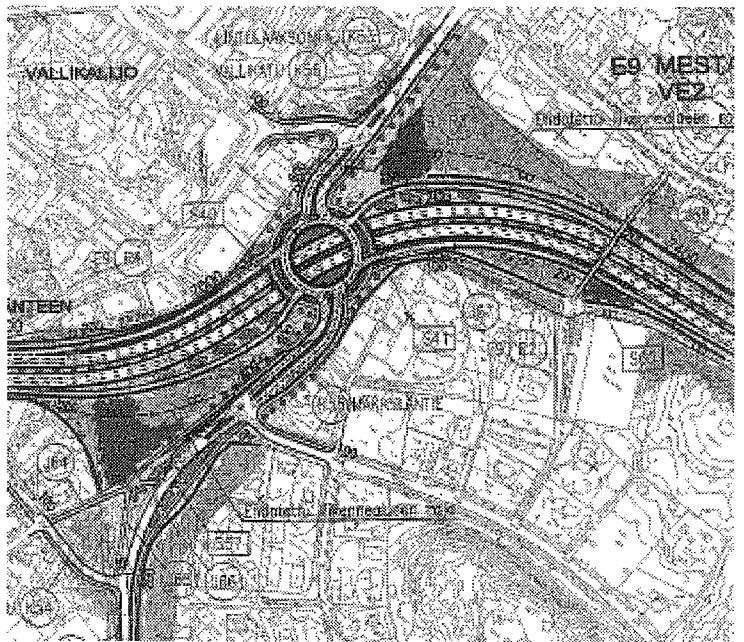
tarkasteltavana: vinoristi- ja ympyrämalli (kuva).

Edellistä kannattava Espoon asemakaavoittajat ja jälkimmäistä mm. liikennesuunnittelijat, tielaitos ja asukas-yhdistykset.

Ympyrävaihtoehto on saanut kannatusta siksi, että se on maisemallisesti ja liikenteellisesti vähiten haittaa aiheuttava.

Ympyrän vaatimat maavaraukset ovat vähäisemmät ja se samalla hidastaisi liikennenopeuksia tulevan Lintulaakson tien ja Mäkkyläntien välillä. Tällä hetkellä ainoat seikat, jotka saattavat vaikeuttaa ympyrävaihtoehtoa ovat bussikaistan saaminen ympyrän "alle" ja kevyenliikenteen väylän mahdollistaminen solmun alueelle. Ristivaihtoehto puolestaan on helpompi toteuttaa.

Asukastilaisuudessa pidimme tärkeänä sitä, että kevyelle liikenteelle varataan turvallinen mahdollisuus siirtyä Kehä I:n yllä Vallikallion ja Mäkkylän koulun alueella. Asukkaiden vaatimusten vuoksi Tielaitos lupasi suunnitella ympyräalueen uudelleen.

yhä kasvava liikenne pois talojen vierestä. Tällä hetkellä kaikki asian-osaisten kannattavat lämpimästi tunnelia. Sen louhiminen tulee kaupungille vielä suhteellisen edulliseksi, koska olemassa olevan tien päälle on suunniteltu mahtuvan yli 15 000 krsm² toimisto- ja liike-tilaa sekä lähes 10 000 krsm² asuntoja. Eli vapautuvan rakennus-alueen myymisellä katetaan suuri osa tunnelin kustannuksista.

Kaiken kaikkiaan Kehä I:n perusparannuksen investointi on yli 300 mmk. Tarkat suunnitelmat on tarkoitus valmistua 2001 ja rakentaminen alkaa pääosiltaan 2003.

Tunneli tulee

Espoon viranomaiset ovat vihdoon oivaltaneet Puustellinmäen alta kulkevan tunnelin olevan paras ratkaisu ohjata

Kalevi Onnela

Jäsenmaksu-asiaa!

Jäsenmaksun on maksanut 425 jäsentä lehden mennessä painoon - viime vuonna maksaneita jäseniä oli 440 kappaletta.

OLETKO SINÄ MUISTANUT MAKSAA JÄSENMAKSUN?
Ellei, voit tehdä sen maksamalla 35 mk tilillemme: Merita Leppävaara 238618-9514, viestiriville ehdottomasti maksajan nimi ja osoite.

Olemme yhdessä varteenotettava vaikuttaja alueellisissa kysymyksissä. On tärkeää, että mahdollisimman moni maksaa nimellisen jäsenmaksun. Lintunen-lehti-hän tulee kaikkiin lintuvaaralaistalouksiin....

Äijänsuon rauhoitus-hanke

Vantaa on anomassa Äijänsuon eli Gubbmosenin rauhoittamista Uudenmaan ympäristökeskukselta. Äijänsuo sijaitsee Lintuvaaran ja Rastaalan välimaastossa ja rauhoitettavaksi aiottu alue käsittää 18,2 ha, ja

on kokonaan Vantaan kaupungin omistuksessa.

Suo on jotakuinkin luonnontilassa, mitä nyt kymmeniä vuosia sitten sieltä on nostettu vähän turvetta. Alueella on myös kartoitusten mukaan pohjavesivarantoja. Sen linnusto ja kasvillisuus on tutkittu. Tältä vuodelta on mm. olemassa Jaakko Vähämäen tekemä linnustoeselvitys.

Vantaan ympäristönvalvontalautakunta esittääkin, että alue soveltuu erinomaisesti esim. opetuskäyttöön.

etessa jne. Totuus lienee lähempänä optimistien näkemystä - onneksi.

Ongelma itsessään on varsin yksinkertainen. Osin historiallisista syistä (joskus koneet, muistit tms. resussit ovat olleet hinnakkaita, väliaikaiseksi tarkoitettujen ohjelmien käyttöikä on muutaman vuoden sijasta venynyt 10 vuoteen jne) vuosiluvun esittämisessä on tingitty siten, että vuosi on esitetty kahdella merkillä neljän merkin sijaan. Tällöin esimerkiksi vuosi 1999 on koneen sisällä tallennettu muotoon 99. Luonnollinen kysymys on miten sitten esitetään vuosi 2000?

Kaikki johtavat tietokonevalmistajat, Hewlett-Packard eturintamassa, ovat tiedostaneet ongelmat jo ajoissa ja pyrkineet varmistamaan toimitettujen järjestelmien sopivuuden. Suurimmat tietotekniikan hyväksikäyttäjät ovat aloittaneet omien järjestelmiensä testaamisen pääsääntöisesti jo viime vuonna tai sitä edeltävinä vuosina, Matti Myöhäisten joukkoherääminen on tapahtunut tänä vuonna. Muutostöiden siirtäminen ensi vuodelle on vähintäänkin kyseenalaista ellei myöhäistä.

Teknisesti ongelmalle on olemassa useita käyttökelpoisia ratkaisuja. Yksinkertaisin ratkaisu on hylätä entinen ja ottaa käyttöön uusi järjestelmä. Tavalisin ratkaisu lienee kuitenkin ohjelman muokkaaminen siten, että päivämäärät 'tulkitaan' uudelleen esim siten, että luvut 0-40 merkitsevät vuosilukuja 2000-2040 ja 41-99 vuosilukuja 1941-1999. Tämän ratkaisun haittana ovat käsiteltävien vuosien rajoittuneisuus. Etuna on talletettujen päivämäärätiedon käyttökelpoisuus sellaisenaan. Yleisemmässä tavassa myös tiedon esitystä muutetaan esimerkiksi 4-merkkiseksi (edelliset esimerkit ovat vahvasti yksinkertaistettuja, koska kirjoitelman on tarkoitus olla selkokielinen).

Jos ongelman ratkaisu on suoraviivainen, niin miksi sitten sitä ei yksinkertaisesti hoideta pois päiväjärjestyksestä? Perinteisten tietojärjestelmien (mikrot, unix-koneet, MPE-koneet jne) tilanne onkin hyvä/kehno (optimisti/pessimisti). Suuremman ongelman muodostavat ns. sulautetut järjestelmät, joissa on käytössä mikroprosessori. Laitteen halvimmassa mallissa käytetään samaa

Uusi rakennuslaki

Ensi vuoden alusta astuu voimaan uusi rakennuslaki. Koko kuluvaan syksyyn on yhteisöt ja yhdistykset järjestäneet asiaa sivuavia tilaisuuksia eri puolilla Espoota. Heti ensi vuoden alussa joko 19. tai 26.1. klo 18 järjestetään Villa Elfvikissä tilaisuus, jonka teemana on:

Mitä uusi maankäyttö- ja rakennuslaki tuo mukanaan?

Alustajana on Espoon kaupunkisuunnittelukeskuksen lakimies **Jussi Aaltonen**. Luottamushenkilön näkökulman asiaan tuovat **Anja Pankasalo** ja **Juha-Veikko Kurki**.

Seuratkaa ilmoittelua Ee-mailissa ja Länsiväylässä, ja sitten osallistumaan keskusteluun....!

Vuosi 2000 – päivän-säde vain menninkäinen ?

Vuosi 2000 on kenties merkittävin tietotekniikka-alaa kokonaisuudessaan koskeva haaste. Kaikkialla on käytössä laitteita, jotka eivät selviä vuosituhannen vaihteesta ongelmitta. Vaikka osa laitteista olisi vuosi 2000 -yhteensopivia, on järjestelmä tunnetusti

yhtä vahva kuin sen heikoin lenkki. Mielipiteet mahdollisista seuraamuksista vaihtelevat tulkitajan mielikuvituksen mukaan - optimistien kosmeettisista haitoista pessimistien maailmanloppuun ydinvoimaloiden räjähtäessä, ohjusten lau-

prosessoria kuin kalliimmassa kalenteri-toiminnot sisältävässä mallissa. Halvempi malli ei tarjoa tapaa muuttaa kellon-aikaa, koska sitä ei siinä 'näkyvällä tavalla' ole olemassa. Prosessori voi olla niin 'syvällä' järjestelmässä tai laitteessa, ettei sitä saada uudelleen ohjelmoitua laitetta vahingoittamatta (mittalaite maan sisällä, avaruudessa tms.). Varsin yleinen otaksuma on, että ellei laite näytä päivämäärätietoja, niin laite ei myöskään käytä päivämäärätietoja.

Miten sitten käy kodin perusvarusteille? Villiintyvätkö pesukoneet, mikroaaltouunit, autot? Toimiiko sähkölämmitys? Lupa vastata kysymyksen jossain Lintusen ensi vuoden numerossa.

Hannu Pellikka

Kaupunkirata ja bussilinjojen lopettaminen Lintuvaa-rasta

Lakkautusuhan alla on esim. linja 202 ja ehkä joitain muitakin. Nyt joukolla YTV:n infotilaisuuteen Albergan kartanoon tammikuun 12. ja 13. päivinä. Eihän kaikille sovi pelkkä kaupunkirata ja sen varressa olevat työpaikat, joten menkäämme vaikuttamaan, että esim. linja 202 ja 201 ja joitakin muitakin linjoja säilytetään!

Margit Lundström

ATK-taitoja Lintuvaarassa

Lintuvaaran OKY järjesti loka-marraskuussa automaattisen tietojenkäsittely(ATK)-kurssin kaikille halukkaille. Kurssi oli suunnattu aloittelijoille ja sellaisille henkilöille, jotka halusivat päivittää vanhaa oppimaansa. Mukaan lähti kaikkiaan kahdeksan jäsentämme. Opettajana toimi tietotekniikkainsinööriksi opiskeleva Tomi Suuronen.

Kurssilla käsiteltiin viiden jakson aikana tietokonetta yleisesti, tekstinkäsittelyä, piirustusta ja internetiä.

Eräs jäsenemme totesi kurssin hyödyn seuraavasti: "Vaikka olen täysin amatööri näissä asioissa ei tietokone ole enää mikään kummajainen, vaan loppujen lopuksi oiva apuväline moneen asiaan". Lähes puolet kurssilla olleista harrasti jossakin muodossa sukututkimusta. Muuan muassa sukukarttojen tekoon ja sukulaisten etsintään opiskeltiin PowerPointia ja internetiä. Kaiken kaikkiaan kurssilaiset pitivät kurssia erittäin hyödyllisenä vaikkakin osallistujien

keskuudessa olikin eri tasoisia opiskelijoita.

Omakotiyhdistyksen toivottiin järjestävän lisää asukkaita palvelevia kursseja, sillä kuten eräs jäsenemme totesi: "Työväenopistojen kurssit ovat monasti niin täynnä ja hankaloissa paikoissa, ettei niihin pääse mukaan".

Yhdistys järjestääkin keväällä englannin keskusteluryhmän.

Tervetuloa mukaan!

.....
• **Omakotiyhdistys**
• **järjestää englannin**
• **keskusteluryhmän**
• **Lintumetsän koululla**
• **tammikuusta lähti-en.**
• **Opettajana toimii**
• **amerikkalainen Bill**
• **Nockles. Kurssi on**
• **suunnattu muuta-**
• **man vuoden englantia**
• **opiskelleille. Mukaan**
• **mahtuu kymmenen**
• **innokasta.**

• Ryhmä kokoontuu kerran
• viikossa à 1 1/2 h kevään
• ajan. Keskustelua harjoitellaan rennosti jutustellen eri aihepiireistä. Tarkoitus on esimerkiksi parantaa työelämän englantia. Otamme huomioon myös osallistujien toiveet aiheista.

**Practise
your
english in
Lintuvaara!**

Lisätiedot ja ilmoittautumiset Markku Saarikoskelle puh. 0400-750029 tai 5124994.

Kurssi on ilmainen omakotiyhdistyksen jäsenille!

Free of charge-Free of charge-Free of charge!

.....

Jokapäiväinen ympäristö kunniaan

VIHERVUOSI
GRÖNA ÅRET 2000

Ensi vuonna vietetään Suomessa kolmatta valtakunnallista Vihervuotta.. Tavoitteena on muistuttaa meitä kaikkia, miten tärkeä jokapäiväinen elinympäristömme on. Vihreä ja vehreä ympäristö vaikuttaa positiivisesti ihmisten mielialoihin ja henkiseen hyvinvointiin ja kertoo omaa kieltään alueen asukkaista. Monipuolinen ja tarkoituksenmukainen asuinympäristö on myös tärkeä osa ympäristökulttuuria.

Ympäristöministeriö on nimennyt vuoden 2000 Vihervuodeksi Viherympäristöliiton aloitteesta. Muut hankkeissa mukana olevat tahot ovat maa- ja metsätalousministeriö, Maa- ja kotitalousnaisten keskus, Mannerheimin Lastensuojeluliitto, Puutarha-liitto, Suomen 4H-liitto, Suomen Kiinteistöliitto, Suomen Kotiseutuliitto, Suomen Kuntaliitto, Suomen luonnon-suojeluliitto ja Suomen ympäristö-keskus.

Ympäristö on omaperäinen kokonaisuus

Elinympäristömme muotoutumiseen eivät vaikuta vain luonto, ilmasto ja maantieteelliset seikat, vaan myös alueella asuvien ihmisten tarpeet ja arvot. Paikalliset lähtökohdat on aina otettava huomioon. Ei ole tarkoituksenmukaista, että asumis- ja työskentelyympäristömme on kaikkialla saman muotin mukaan tehty. Jokainen piha, puisto ja kylänraitti saa olla omanlaisensa ja tuoda esiin alueen ihmisten tarpeita ja toiveita, joiden mukaan myös ympäristön hoito mitoitetaan.

Ongelmakohtia, jotka eivät varmasti vastaa kenenkään toiveita ja tarpeita, on vielä paljon. Näitä ovat esimerkiksi maaseudun pusikoituvat pellot, taajama-alueiden hoidon puutteessa ränsistyvät puistot ja epämääräiset hoitamattomat ulkoalueet. Yksityisellä sektorilla yrityksillä on paljon tekemistä omien piha-alueidensa kanssa. Kuinka monessa yrityksessä vierasta onkaan ensimmäisenä vastassa savuava tuhkakuppi ja pursuileva roskakori?

Vihervuoden tapahtumakalenteri

Vihervuoden avajaiset vietetään Tampereen Viherpäivillä 8.2.2000.

Vuoden päätapahtuma pidetään Tapiolassa 5.-11.6. järjestäjinä Es-

poon kaupunki, Tapiolan Kilta, Suomen Maisema-arkkitehtiliitto ja Viherympäristöliitto.

Lisää Vihervuoteen ja sen aikana järjestettäviin tapahtumiin liittyvää tietoa saa internetin nettisivuilta osoitteesta www.vyl.fi/vihervuosi.

EKYLin Pihakilpailut

Espoon Kaupunginosayhdistysten Liiton Pihakilpailut, jotka pari vuotta sitten pidettiin Leppävaaran suuralueella - muunmuassa päävoitto tuli silloin Lintuvaaraan - järjestetään nyt Vihervuoden kunniaksi koko Espoon alueella. Eli meillä lintuvaaralaisilla on jälleen mahdollisuus osallistua tähän kisaan, ja tällä kertaa ottaa pihoillamme mittaa koko Espoon pihoista. Lehden liitteenä on ilmoittautumislomake.

Nyt kaikki vanhat ja uudet yrittäjät mukaan kilpailuun!

**Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto -
Esbo Stadsdelsföreningars Förbund ry**

Thurmanipuistotie 12 A
02700 Kauniainen
Puh. (09) 505 0085

PIHAKILPAILUT ESPOOSSA V. 2000

Vuosi 2000 on valtakunnallinen Vihervuosi, jonka päätapapahtuma on Espoon Tapiolassa 5.-11.6.2000. Vihervuoden merkeissä **Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto** järjestää yhdessä **Espoon kaupungin** kanssa vuoden 2000 pihakilpailut koko Espoon alueella. Kilpailuun voivat osallistua alueen asukkaat sekä alueella toimivat yritysten ja julkisten rakennusten pihat.

Kilpailusarjat ovat:

1. Omakotitalot ja paritalot	2. Rivitalo- ja pienkerrostalot
a) paras perinteinen piha	a) yksittäiset asuntopihat
b) paras uusi piha	b) yksittäiset asuntopihat yhteisalueineen kokonaisuutena
3. Kerrostalopihat	4. Yritysten ja varasto- ja teollisuusalueiden pihat sekä julkisten rakennusten pihat

Kilpailu perustuu ilmoittautumiseen. Ilmoittaja voi olla pihan omistaja itse tai joku muu, esim. naapuri. **Ilmoittautumiset kilpailuun tehdään joko kirjallisesti tai puhelimitse 15.5.2000 mennessä Espoon Kaupunginosayhdistysten Liittoon (EKYL)**

Tiedusteluihin vastaavat Kaupunginosayhdistysten Liitto ry:n järjestösihteeri Raimo Kukko, puh. toimisto 505 0085, koti 8881 775.

Kilpailusarjojen parhaat palkitaan mm. palkintopihalaatoin. Muita palkintoja tuomariston harkinnan mukaan.

----- (leikkaa) -----

ILMOITTAUTUMINEN VUODEN 2000 PIHAKILPAILUUN

Ilmoittajan nimi ja puh. _____

Pihan omistajan nimi ja puh. _____

Pihan osoite: _____

Postinumero ja postitoimipaikka: _____

Sarja, johon piha kuuluu (ympäroi, jos on tiedossa)

1. Omakotitalot ja paritalot	2. Rivitalo- ja pienkerrostalot	3. Kerrostalopihat	4. Yritysten ja
a) paras perinteinen piha	a) yksittäiset asuntopihat		julkisten
b) paras uusi piha	b) yksittäiset asuntopihat		rakennusten
	yhteisalueineen		pihat

Palauta ilmoittautuminen 15.5.2000 mennessä osoitteella:

Espoon Kotiseutuyhdistysten Liitto/Raimo Kukko, Kalastajankuja 8 A 2 02230 ESPOO

Espoossa _____

Liikunnan merkitys ikääntyvälle ihmiselle

Ihmisen työkyvyn perusta on fyysinen toimintakyky, jonka ensimmäiset rapistumisen merkit näkyvät nelikymppisenä. Silloin ihminen pystyy lähes samaan työsuoritukseen kuin ennenkin, mutta palautuminen rasituksesta kestää huomattavasti kauemmin. Viidenkymppin kieppeillä alkaa sitten työkyvyssä tapahtua merkittäviä muutoksia.

Tuki- ja liikuntaelimiä voi kuntouttaa

Ihmisen hengitys- ja verenkiertoelimistön suorituskyky vähenee neljänneksellä 50-54 ikävuoteen mennessä. Merkittävintä on, että toimintakyky ei heikkene tasaisesti. Vaan laskee iän mukana jyrkästi, jos mitään ei tehdä. Sama romahdusmainen kehitys kohtaa myös tuki- ja liikuntaelimestöä. Naiselle tyypillistä on niiden kokonaisheikkeeneminen, nivelten liikkuvuus, lihasvoima ja kestävyys vähenevät samanlaisesti. Miehillä taas heikkenevät ensin vartalon lihasvoimat, etenkin selkä- ja vatsalihakset. Ikääntyminen tuo myös tullessaan erilaisia oireita ja sairauksia. Noin puolella 45-vuotiaista ja kahdella kolmasosalla 55 -vuotiaista on joku lääkärin toteama sairaus. Kun oireilevat lasketaan mukaan, vain 10 prosenttia yli 50-vuotiaista on täysin terveitä.

-Toimintakyky heikkenee väijäämättä iän myötä, mutta myös ympäristössä on tekijöitä, jotka tulisi ottaa huomioon. Ikääntyvä ihminen ei esimerkiksi kestä kuumassa tai kylmässä työskentelyä yhtä hyvin kuin nuori. Jatkuva kuuman ja kylmän vaihtelu on hankalinta, koska elimistö ei ehdi sopeutua uusiin lämpötiloihin.

Tuki- ja liikuntaelinsairaudet ovat tyypillisiä hyvinvoivan länsimaailman ilmiöitä. Niitä voidaan torjua liikunnan avulla. Tässä voi missä omatoimisuus on A ja O. Monipuolinen kuntoilu auttaisi ihmisen paljon ja ihmisen nopeasti. Meidän tulisi hyväksyä se, että tällaiset sairaudet kuuluvat elämään. Se, että jostain

kolottaa ja särkee vanhemmalla iällä, on äärettömän tavallista, eikä siitä välttämättä tarvitse seurata sitä, että ihminen on työkyvytön tai että näitä vaivoja edes tarvitsisi pitää sairautena.

KELAn tekemässä tutkimuksessa lähes kaikilla viidenkymppien paikkeilla olevilla koski johonkin, särki niskaa, selkää tai hartiaseutua. Näiden elinten tärkein hoitomuoto on juuri liikunta, sillä yhteiskunnassamme on yleisempää alikuin ylikuormitus. Ihmiset, jotka toimistotyypillisessä työssä eivät tee mitään fyysisesti kuormittavaa, rappeuttavat tuki- ja liikuntaelimestöään. Alikuormitus on kiinni asianomaisesta itsestään, koska ketään ei voi pakottaa kuntouttamaan itseään.

Kohtuullinen liikunta auttaa

Fyysiset voimavarat ehtyvät usein sen takia, että ihminen itse ei toimi, jo kunto karisee. Ruumiillinen toimintakyky voidaan kuitenkin liikunnalla pitää 60 ikävuoteen asti 40-vuotiaan tasolla, ja myöhemmin kuntonsa vaalija kykenee toimimaan nuorempien joukossa. Ikääntyminen ja toimintakyvyn heikkeeneminen ovat yksilöllisiä. Liikkuvakaan työ ei ylläpidä kuntoa, vaikka niin moni luulee. Sellaista heiluvaa työtä ei keksitäkään, jossa vaikkapa raajojen kaikki liikeradat tulisivat täysin käytetyiksi.

Joka kolmas yli 55-vuotias nainen on työhönsä riittävän hyväkuntoinen.

Suurimalla osalla kunto ei siis vastaa työnvaatimuksia. Työtä kyllä tehdään, mutta yllirasittuneena työpäivän jälkeen ei enää jakseta liikkua, vaikka pitäisi. Ikä kohtelee kuntoilemattomia miehiä yhtä kaltoin kuin naisiakin, joten huolenpito kunnosta kannattaa. Kunnan paraneminen voi olla iästä riippumatta hyvin voimakasta jo kohtuullisella liikunnalla.

Suomalaisia on pidetty kuntoilevana kansana. Kuva on täyttä harhaa. Vain viidesosa meistä kuntoilee, ja suurin osa pysyttelee passiivisena. Aikoinaan aivotkijat kiinnostuivat mitä ihmisen päässä tapahtuu hänen tuijottaessaan hajamielisesti typerää televisiosarjaa. Perusteellisen selvityksen jälkeen todettiin, ettei tapahdu paljon mitään, aivosähkökäyrä on samantapainen kuin nukkessa. Tulos vastaa arkikokemusta. Huonoimmillaan ei edes muista, mitä sarjaa katseli. Muutama keskisolui tuo turrutukseen vielä täydentävän lisäefektin - vaikutus tehostuu silmin nähten: aivoissa ei tapahdu sitäkään vähää!

Miksi lähes liikkumaton epätoiminta ilman ainuttakaan ihmissuhdetta, on monen mielestä rankan työpäivän jälkeen kivaa. Uupunut ihminen toki tietää, että sitä aktiivisemmin tulisi ryhtyä elpymään, mitä rasittuneempi on. Hänen tulisi harrastaa joukkueurheilua, käydä taidenäyttelyissä, osallistua lasten tai lastenlasten harrastuksiin. Siis ihmissuhteita ja liikuntaa on lisättävä. Liikunnan ja elpymisen välinen suhde on monimutkainen. Sekä henkisellä hyvinvoinnilla että pahoinvoinnilla on taipumus

lisätä itseään. Tehokas virkistyminen vaatii tietyn tason ylittävää vireyttä. Henkisesti vahva liikkuu ja saa lisää voimaa. Riittävän väsynyt ei jaksa edes lähteä liik-keelle, vaikka hän tietäisi sen auttavan.

Hyvä "eläkekyky"

Elimistön vahvistamisen lisäksi liikunta ylläpitää vartalon ja raajojen hallintaa ja liikunnallisia taitoja. Esimerkiksi runsaasti liikkuva kaatuu harvemmin liukkaalla kelillä ja jos kaatuukin, se on hallittua, eivätkä liikunnan vahvistamat luut helpolla murru. Liikunnalla edistään fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista toimintakykyä.

Liikunnan annostelussakin pätevät vanhat totuudet: ahneella on surkea loppu eikä hyvää mahan täydeltä. Terveellisten elintapojen ydin on kohtuullinen ja monipuolinen liikunta. Sillä on myönteisiä vaikutuksia mm. uneen. Se parantaa rentoutumista ja unen laatua. Hyvä-kuntoinen ja hyvinvoipa ihminen pystyy toimimaan laajalla kirjolla työssä ja vapaa-aikana. Tämä takaa hyvän elämänlaadun. Viime kädessä hyvinvointi, työkyky ja ammatillinen menestymisen johtavat hyvään "eläkekykyyn". Eläkkeellä on mahdollista viettää toiminnallisia eläke-vuosia mielekkäiden harrastusten parissa.

Vielä 85-vuotias voi aloittaa kuntoilun ja keho ottaa haasteen, ja suorituskyky paranee. Miksi odottaa niin kauan ja kärsiä hikoilusta, huohotuksesta ja väsymyksestä kymmeniä vuosia. Säännöllisellä liikunnalla voidaan saada lisää jopa 20 toimintakykyistä vuotta. Ihminen voi olla 60-vuotiaana 40-vuotiaan tai sitten 80-vuotiaan keskimääräisessä kunnossa. Se on itsestä kiinni!

Loppukaneetiksi sopisi seuraava vanha toteamus: Kun talvella hiihtää ja kesällä soutaa, elämä on kuin poutaa!

Helena Öbman

Vantaan Lääkärikeskus Oy

Kräääsääsääsää!

Elinikäisessä itsenikehittämisprojektissa olen viimeajat elänyt ekologisuuutta ja luovuutta korostavaa vaihetta. Ekologisesti luova persoona ei paisuta kaatopaikkoja, vaan näkee lukuisia mahdollisuuksia käytöstä poistetuissa tavaroissa ja taitavasti kohentaa ja kierrättää ne palvelemaan taas itseään ja lähimmäisiään. Ei esteenä, vaan ainoastaan hidasteena tässä prosessissa on ollut krooninen ajanpuute, joten kohentelua ja uutta tulemistaan odottavia tarvikkeita on kertynyt nurkat täyteen.

Kesken kuumeisen luomisvimman alkoi sitten yllättäen uusi aate vyöryä tajuntaani. Monituhatuotinen Feng-shui ideologia tarjoaa auvoisaa valaistustaan aivan päinvastaiselta taholta. Jolla on paljon röhnää nurkissaan, sillä on paljon selvittämättömiä asioita mielessään. Kamapaljous kellarissa tarkoittaa, että on työstämättömiä kokemuksia mennei-syydessä. Törkyröykkiöt vintillä estää sinua toteuttamasta kiihkeimpiä päämääriäsi. Tavarantalous sängyn alla ei merkitse ainoastaan, että sinulla on puute säilytystilasta, vaan se vaikeuttaa myös yöuntasi ja saattaa painajaiset liikkeelle. Ainoastaan puhtaanvalkeat mankeloidut liinavaatteet vuodevaatelaatikossa takaavat rauhasen yön. Ylenpalttinen roina sulkee sisäänsä energiaa, joka pitäisi panna kiertoon. Lisäksi se tekee väsyneeksi ja ärtyisäksi. Keräilyn harrastajat ovat patologisia tapauksia, joiden pitäisi pikimmiten hakeutua hoitoon. Mitä kertovatkaan kaikki norsu-, sammakko- ja possukokoelmat kansalaistemme mielenterveydestä, postimerkeistä puhumattakaan.

Selkeässä kodissa taas on voimaa, joka rakentaa mielenrauhaa ja se kuvastaa muillekin seesteistä sieluasi. Siellä on vain sellaisia harvoja ja tarkoin valikoituja esineitä, joita todella tarvitset lähes päivittäin ja joita todella rakastat. Sillä ei ole mitään merkitystä, kuinka monta sataa vuotta tavara on periytynyt sukupolvelta toiselle, tai kuinka rakas eno on sen sinulle lahjoittanut.

Nopeakin vilkaisu kotini edustustiloihin paljastaa synkän totuuden. Olen todella heikossa jamassa. Vinttiä ja kellaria en uskalla edes ajatella - ainakaan vielä, sillä olenhan saanut huolekseni parin kolmen

kuolinpesän siivoamisen.

Kehitysprosessini tietysti edellyttää, että on vain ruvettava pikimmiten hankkiutumaan eroon turhasta krääsäästä. Edellisessä vaiheessa tajuntaani asettunut pieni ekologi kuitenkin vaikeuttaa hanketta huomattavasti. Kaatopaikalle ei voi kärrätä kaikkea, koska muovi ei maadu ja rautakin ruostuu niin tuskastuttavan hitaasti. Jalo ja suuri-eleinen lahjoitus hyväntekeväisyyteen olisi ehkä paikallaan, mutta saattaa se olla tavarankierrätyksen sijaa myös ongelman kierrätystä, sillä olen kuullut Pelastusarmeijankin voihkivan suuria kaatopaikkamaksujaan. Ainahan voisi tietenkin mennä itse kirpputorille kauppaa tekemään, mutta onko oikein saattaa lähimmäisensä samaan kamurimukseen, josta itse on juuri pyristelemässä vapaaksi. Niin, kuka ostaisi oikein kauniin pöytäkellon, joka lopetti käymisen parikymmentä vuotta sitten, mutta jonka lasikupu on vielä aivan ehjä? Samaa hintaan kuuluu kaiverrus: 50 v, 24.10.59, työtoverit! Tietenkin joku huolehtivainen kaukaviihas eno tai isoisä ostaa sen suvun vastasyntyneelle nuorelle vesalle, jonka toivoo pääsevän joskus työhön ja jonka nuorempi kolleega täyttää 50 vuotiaan kuudenkymmenen vuoden kuluttua. Kellohan on silloin jo antiikkia ja varmaan arvokas rahallisestikin.

Hyvät ihmiset! Jouluostoksille kiiruhtessanne ajatelkaa ihmeessä omaa ja lähimmäistenne sielua ja mielenrauhaa.

Seesteistä joulurauhaa toivottaa
Tarja piblaajisto

Maria ja Tuomas

Muistelen hellyydellä lapsuuteni ja nuoruuteni aikaista Perä-Harakkaa ja erityisesti sen asukkaita, joista jotkut olivat vähän kummallisiakin. Kaikki olivat persoonallisuuksia, joita ei ollut valuttu samanlaisiin muotteihin.

Maria ja Tuomas asuivat äärimmäisessä puutteessa Pulkan puusepänverstaan takana pikkuisessa yksihuoneisessa mökissä. He ovat molemmat olleet jo vuosikymmeniä poissa. Tuomas, pitkäkö ja kaitaluinen mies, sairasti keuhkotautia viimeisessä vaiheessaan.

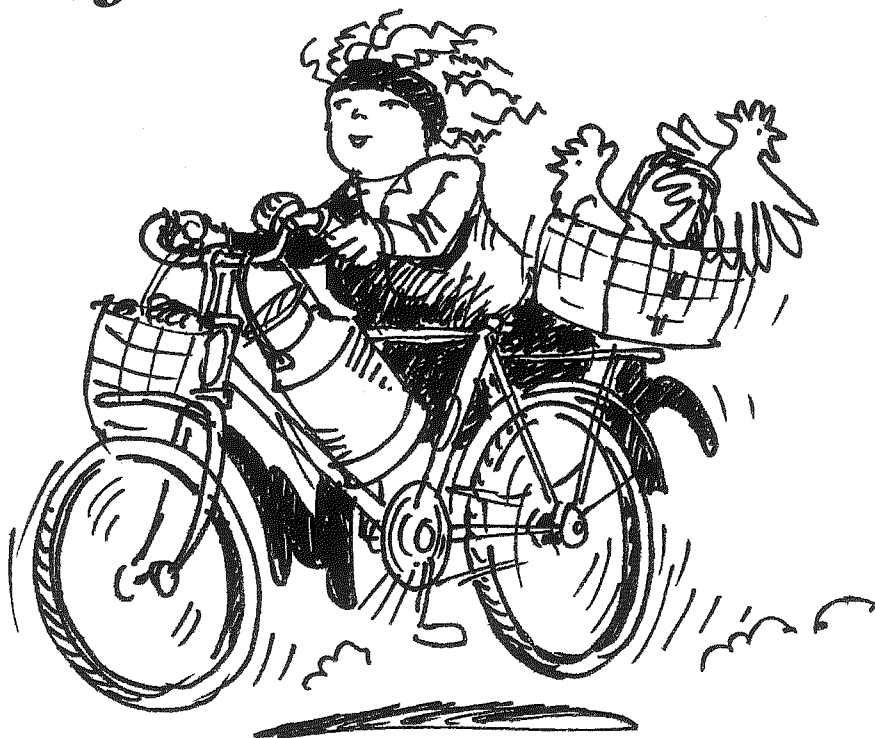
Istuessaan lämpiminä päivinä tupansa rapulla posket syvällä kuopalla ääretömän laihana, hän muistutti varhaisnuorison

mielestä viikatemiestä. Vaimo Maria oli pikkuinen ja pyöreä, heleän punaposkinen, aina hyväntuulinen lapsellinen muori, joka löysi ilon elämäänsä hartauskirjoistaan ja veisuustaan.

Sosiaaliturva oli silloin kunnallista huoltoapua ja nöyrän anelun takana. Maria yritti vähäisillä keinoillaan elättää itseään ja Tuomasta. Lähinnä hän hoiteli kanoja, joille kierteli kerjäämässä kauppoista ja suuremmista talouksista ruuan tähteitä ravinnoksi.

Ennen sotia muori sai jostakin hankituksi vanhan risan polkupyörän. Hänellä oli tavaton halu oppia ajamaan sitä. Tienoon pikkupojat olivat toiminnan tarpeessaan innokkaita auttamaan.

He nostivat pienen pyöreän eukon polkupyörän selkään uudelleen ja uudelleen, kunnes hän oppi ajamaan. Pyörä oli miestenpyörä hankaline tan-koineen eikä muoriressu päässytkään pois heponsa selästä. Ainoa konsti oli kaataa, sillä pojat eivät aina olleet auttamassa ja väsyivätkin polkupyörän perässä juoksemiseen.

Loppuvuodet Maria-muori kuljetti ajan kolhuissa satulattomaksi käyneen pyöränsä ohjaustangoissa ja tavaratelineellä kananruokakasseja ja -ämpäreitä. Kun lapset auttoivat häntä taakkojensa kuljettamisessa, hän saattoi perille päästyä sanoa: "Kiitos nyt. Valitettavasti minulla ei ole yhtään mätää appelsii-niakaan tarjota!" Osa hedelmästä oli näet syötävää, kun pilaantuneet kohdat leikkasi pois. Tuomas kuoli sota-aikana ja lapsellinen vaimo jäi jatkamaan yksin elämäänsä.

Vuoden 1943 keväällä käytiin kova taistelu viranomaisten kanssa Marian kanoista. Sota-aikana ihmisten piti vähäisestäkin kotieläintensä tuotosta luovuttaa osa kansanhuollolle. Niinpä Mariallekin oli määrätty luovutettavaksi kiintiö kananmunistaan. Kun kanojen ravinto oli niukkaa, ne muni-vatkin heikosti. Ei hänen kirjan-pitonsakaan varmasti ollut kaikkien taiteen sääntöjen mukaista. Tuskinpa jokainen munittu muna oli kirjoissa ja kansissa. Ehkä hän oli sellaistaikin pientä syntiä tehnyt, että oli joskus korvaukseksi ihmisiltä saamastaan avusta antanut vastalahjaksi munan tai pari. Huonosti hänen ainoa "elin-keinonsa" joka tapa-

uksessa tuotti. Kansanhuollon herrat vaativat kana-parkojen päätä pölkylle, kun eukolla ei ollut luovutettavaa. Silloisen sosiaali-lautakunnan naiset ryhtyivät taisteluun kohtuutonta, kylmää byrokratiaa vastaan. En muista taistelun lopullista tulosta, mutta ainakaan heti kanat eivät menettäneet henkeään.

Muistikuvani viimeisistä vaiheista, jotka eukko tienoollamme eleli, on surullinen. Ikään kuin kohtalo ei olisi jo tarpeeksi häntä, hyväluontoista, hiukan hassah-tanutta maan päällä kulkijaa kurittanut, yhtenä yönä sodan aikana, myöhäis-syksyllä 1943, hänen pikku mökkinsä paloi maan tasalle. Kun kävin aamulla katso-massa, miten oli käynyt, Maria kokoili harmaat hiukset hapsottaen ja kasvot nokisina tuhkakasasta jotakin vielä käytökelpoista. Käsissä hänellä oli jokin mustunut keittoastia ja peilin sirpale. Aina tapahtumien keskellä olleet pikkupojat raapivat tuossa muisti-kuvassani kepeillä noen ja tuhkan sisältä peltipurkkeja omiin tarpeisiinsa.

Sinikka Luja-Penttilä

Lintuvaaran koulussa tapahtuu...

Lähi- vuosien villitykset

*Ensin Tamacothit,
sitten Gogot.
Mitä seuraavaksi?
Gogo kakkoset, tietysti.
Ovatko ne yhtä suosittuja,
kuin edeltäjänsä?
Ei siltä näytä.
Gogo ykköset näyttävät
olevan suositumpia.*

*Niistä on kumminkin
haittaa.
Ekaluokkalaisten Gogot
ovat yhtäkkiä kuudes-
viides- ja
neljäsluokkalaisilla.*

*Joskus ne häiritsevät tuntia.
Opettajat joutuvat joskus
takavarikoimaan Gogoja.
Niitä on myös varastettu.*

*Gogot ovat nykynuorten
hömpötystä, sanovat
vanhemmat.*

Outi Salo 4b

*Lintusessa on kerrottu alueen
koulujen tapahtumista. Nyt on
vuorossa Lintuvaaran koulun
4b luokan oppilaiden kirjoi-
tuksia syksyn kokemuksista.*

Koulussa on viime vuosien aikana käynyt useasti Helsingin yliopistosta matematiikan opettajiksi opiskelevia opiskelijoita pitämässä ns. matikkapäiviä. Joskus matikkapäivistä ovat saaneet nauttia kaikki koulun oppilaat, toisinaan vain yhden luokan oppilaat...

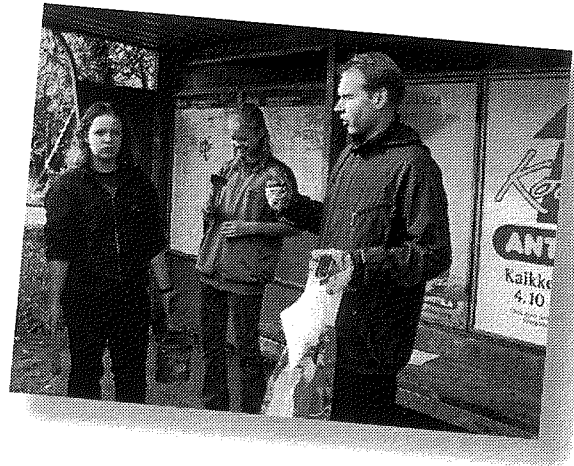
Matematiikkapäivä

Taas oili yksi matematiikkapäivistä alkamassa. Klo 10 marssi luokkaamme Visan isä Juha ja hänen perässään pitkä letka opiskelijoita ja yksi matematiikan kirjojen tekijä. Kun esittelyt oli hoidettu, päästiin heti toimeen. Tehtävät käsittelivät hyvin vaativia asioita. Osa oppimistamme asioista oli jopa niinkin vaikea, että ilman matematiikkapäivää olisimme oppineet ne vasta yläasteella. Vaikeatkin asiat tuntuivat hauskoilta mukavien opettajien avulla, mutta ei unohdeta jo osattuja asioita, sillä niillä oli osansa tässäkin asiassa. Tällä kertaa opiskelimme geometriaa eli kulmien asteiden mittaamista, kuvioden lävistäjiä ja muuta mukavaa. Kolme tuntia meni nopeasti. Tuntui kuin olisimme tehneet tehtäviä vain noin tunnin. Kaikesta huolimatta opiskelijat, Juha ja matematiikan kirjojen tekijä lähtivät. Niin tämäkin matematiikkapäivä loppui, mutta ainakin minä toivoisin, että matematiikkapäiviä tulisi uusiakin.

Anni Heinonen 4b

Lintumetsän koulu vietti ympäristöpäivää

Syksyisenä perjantaina 8.10. Lintumetsän koulun oppilaat toteuttivat käytännössä koulunsa ekologiasta suuntausta: ympäristöstä huolehtimista. Jokainen koulun oppilas oli valinnut mieleisensä työpaikan, jossa toimi.

Miksi ympäristöpäivä järjestettiin?

Koulumme on ympäristöpainotteinen, mikä tarkoittaa sitä, että joka aineessa ajatellaan asioita ympäristön kannalta, vastasi biologian opettaja **Timo Peuraniemi**, joka kuului päivää suunnitelleeseen työryhmään. Ympäristöpäivä järjestettiin luonnon hyväksi ja siihen kuului sekä teoriaa että käytäntöä. Teimme mm. siilin talvipesän, lintu-laudan, maalasimme bussipysäkkejä, haravoimme ja istutimme kukkasipuleita kaikkien iloksi.

Yksi ryhmä teki läheisessä metsässä kaukokartoitusta.

Mitä tarkoittaa kaukokartoitus?

Kartoitetaan joku paikka, jota voi seurata myöhemmin esim. sateliitin avulla. Paikkaa voidaan tarkkailla myös eri vuodenaikaina erilaisin mittauksin, vastasivat Pekko, Juho ja Kalle.

Väri-iloa Lintuvaaraan?

Uuden värin saanut bussipysäkki erotui tiikusateessakin selvästi myrkynvihreänä. Sekalainen sakki 7b- ja 7d-luokilta oli jo kunnostanut ensimmäisen pysäkin **Ville Hannuniemen** ja **Vesa Ryhäsen** johdolla. Samalla kun siirryimme seuraavalle pysäkillä, haastattelimme oppilaita. **Niina** tuli maalaamaan aikaisemman kokemuksen ja huvin takia. Muut tulivat, koska se oli ainoa "järkevä" vaihtoehto. Kaikki maalarit olivat kuitenkin

väriä vastaan. Myrkyn-vihreä oli asukas-yhdistyksen valinta, joka ei värinä miellyttä, mutta peittää hyvin graffitit. Bussipysäkkien ulko-näköä pitäisi muutenkin kohentaa poistamalla graffitit, maalaamalla ja korjaamalla. Mainokset eivät **Leenaa**, **Niinaa** ja **Saaraa** innosta, mutta aika-taulut saisivat olla esillä. Pojat antaisivat mainosten olla, koska ulkoasu pysyisi koko ajan siistinä, kun mainoksia vaihdettaisiin usein. Kun väriä vielä viimeisteltiin, saapuivat kuvaajat paikalle.

Judomies ja jätkät puutöissä

Toisessa kerroksessa sijaitsevasta teknisen työn luokasta kuului melua, kun puutyöryhmä askaroi töidensä kimpussa. **Jesse** ja **Antti** kertoivat mielellään, mitä he tekevät. Poikien mielestä työ oli helppoa, molemmilla on tekninen työ pitkänä ja lyhyenä valinnaisaineena. Pojat tekivät työtä itsenäisesti ja opettaja **Pekka 'Judomies' Sinisalo** kannusti välillä. Töihin kuului lintulaudan ja naulakon teko. Jotkut rakensivat matokompos-toria. Antti valitti että, seiskaluokkalaiset tekevät laiskasti töitä. Molempien mielestä työolosuhteet täällä ovat paremmat kuin ala-asteella.

Tutkijoita

Kun astuimme fysiikka 1 -luokkaan, näimme valkotakkisia ahertajia. Haastatellessamme opettaja **Katri Puhtoa** hän kertoi idean pajaan tulleen opettajien kemian päiviltä.

oppilaat tekivät ph-kartoitusta (happamuus) kodin aineista. Ryhmässä oli ai-noastaan poikia, joiden mielestä työ oli kivaa.

Laiskotella vai ahkeroida?

Haravointiryhmässä tytöt ja pojat siivosivat ympäristöä, mutta eivät olleet kovin innostuneita työstä.

-Tähän ryhmään tulo oli varmaan joku mielenhäiriö, **Venla** virkkoi.

Keskellä päivää yllätti pieni sadekuuro, jolloin ryhmä vetäytyi sisään.

-Onhan tää rennompaa kuin pakertaa tunneilla, totesivat **Miia** ja **Kaarin**. Ta-voitteena oli saada piha kokonaan puh-taaksi, mutta ainakin Venla tyytyi seiso-maan haravanvarteen nojaten, kun opettaja oli poistunut. Ryhmäläiset myös keräsivät roskia ja istuttivat kuk-ka-sipuleita, joiden kasvua saamme ihail-la ensi keväänä.

Toriretki

Noin 20 oppilasta irrottautui koulusta ja teki syysretken Helsingin Kauppa-to-rille ja Kauppahalliin, silakkamark-kinoille

Tarkoitus oli opiskella kuluttajille tär-keätä hinta- ja laatu-tietoisuutta koti-talousopettajien johdolla.

Susanna ja **Petra** kertoivat, että he söi-vät maistiaisiksi kalaa ja saaristo-laisleipää, joka oli hyvää. He kyselivät kauppialta hinta- ja tuotetietoja.

Torilla oli hauskaa!

Tietokone-luokassa

Vierailimme Globe-pajassa, joka oli tietokone-luokassa. Pajassa oli pääosin poikia, mutta sekaan oli mahtunut muu-tama tyttökin.

Tytöistä se oli paras paja, koska sai is-

tua.

-Me etsitään tietoa mm. otsonista, ker-toi **Arttu**. Internetistä löytynyttä tietoa aiotaan myöhemmin käyttää koulun projekteissa.

Tilataideteos

Kuvaamataidonluokassa vallitsi innokas aherrus. Siellä suunniteltiin pienoismal-leja, joista keväällä valitaan paras ja toteutetaan se koulun metsän reunaan.

Pienoismallit tehtiin ympäristöön sopeutuvista aineista kuten kivistä, maa-väreistä, sammaleesta, väripuu-lastuista, tikuista, oksista sekä hiekasta. Sekä oppilasita että opettajasta päivä oli kiva.

-Päivä saisi olla pitempi, jotta oppilaat ehtisivät tehdä työnsä loppuun rauhas-sa, sanoi opettaja **Heli Keskitalo**.

Viherpeukalot vauhdissa

Koulun väestösuojassa **Jenni**, **Saija** ja **Pauliina** vaihtoivat mullat koulun 13:een suureen viherkasviruukkuun. Tytöt valitsivat tämän ryhmän, koska muut olivat jo täynnä. Nyt heistä valin-ta oli ihan hyvä. Jennin ja Pauliinan mie-lestä kotonakin voisi kasvattaa kasveja, mutta ei heistä olisi kuulemma puutarhureiksi. Opettajan mukaan mul-lat on viimeksi vaihdettu kevättalvella, joten tyttöjen työ oli tosi tarpeellista. Vaikka tytöt olivat koko ajan työn touhussa, he ehtivät myös pitää hauskaa, Saija kertoi palmunlehtiä hiuksissaan.

Muotinäytös;

Kaikkein kiireisin paikka koulussa oli varmaan liikuntasalin pukuhuone. Kun tulimme haastattelemaan mallityttöjä ja -poikia ja avustajia, oli tunnelma jo kuu-meinen.

Vaatteet olivat vanhempien ja opettaji-en kaapista kaivamia käytettyjä vaattei-ta. Niin vanhanaikaisia ne olivat, ettem-me itse niitä käyttäisi arkisin.

Mielipiteitä:

-Kauhea kiire vaihtaa vaatteita !

-Ihan kiva

-Näytöksessä varmaan häslinkiä.

Koko ympäristöpäivä huipentui juhlasa-lissa pidettyyn muotinäytökseen, joka onnistui hienosti. Eri vuosi-kymmenten muoti tuli katsojille tutuksi kyseisen ai-kakauden musiikin säestyk-sellä. Musiik-ki oli 1950-luvulta 2000-luvulle. Näytök-sen oli ideoinut teks-tiilityön opettaja **Sirpa Tammilehto**.

Kamera käy

Videokuvausryhmän tarkoituksena oli taltioida ympäristöpäivä videolle sekä tavallisella kameralla. He kiertelivät eri pajoissa kuvaamassa tapahtumia. Kuvaajia oli kaksi: **Antti** kuvasi videolla ja **Jannica** tavallisella kameralla. Video-kamera oli lainattu oppimateriaali-kes-kuksesta ja tavallinen kamera omasta koulustamme.

Mutta miten kävikään; videokasetit oli-vat viallisia, joten muistoa ympäristöpäivästä ei jäänyt nauhalle.

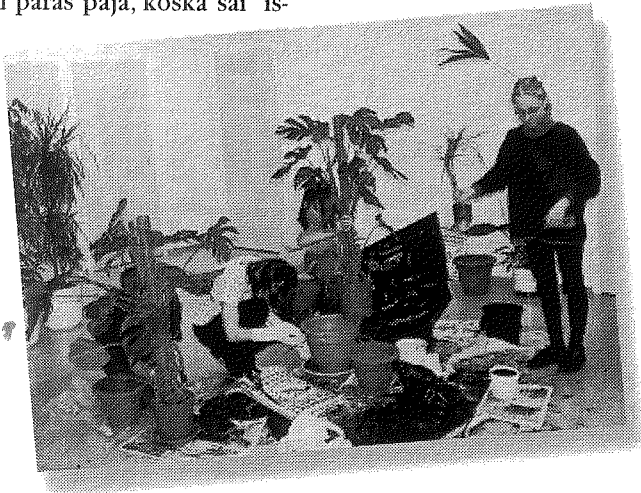
Mitä mieltä koulun johto oli poikkkouk-sellisesta päivästä?

Rehtori **Rainer Orpanan** mielestä on hyvä, kun on vaihtelua oppitunneilta.

-Luulen, että oppilaat ovat kiinnostu-neempia, kun saavat itse olla mukana tutkimuksessa ja erilaisissa töissä.

Rehtorin mielestä ympäristöpäiviä pitäi-si olla parikin vuodessa.

Jutun ympäristöpäivästä kirjoitti toimit-tajapaja, joka kierteli haastattelemassa oppilaita ja opettajia. Siihen kuuluivat **Susanna Markkanen**, **Emilia Vuorialho**, **Milka Hakala**, **Marianne Laakeristo**, **Elina Mykkänen**, **Saara Myllymäki**, **Hanna Pohjola**, **Noora Laine**, **Anne Salmela**, **Ani-Maaria Terzibaian** ja äidinkielen-opettaja **Inge Niemelä**.

Aamutakki – paras kaverisi

Äitienpäivänä, toukokuussa vuonna 1979, sain pehmeän, froteisen aamutakin lahjaksi. Tosin silloin en ollut vielä naimisissa, asuimme yhdessä ja olimme kibloissa kylläkin, äidiksi tulosta ei kuitenkaan ollut tietoaakaan. Ehkäpä jollakin oli kuitenkin sellaisia taka-ajatuksia asian suhteen, hieman myöhempänä ajankohtana.

Joka tapauksessa tänä vuonna, toukokuussa äitienpäivänä-99, tuo samainen aamutakki on edelleen hengissä. Se on palvellut minua kaiketi 20 vuotta. Ja se toimii yhä.

Onhan se tietysti kuluneen näköinen ainakin osittain, sellaisista paikoista jotka yleensä joutuvat kulutukselle alttiiksi. Froteen pehmeys on hävinnyt, kun nukka on kulunut pois.

Vaalenpunainen väri on säilynyt, joskaan ei niin hehkeänä kuin mitä se oli saadessani tämän pehmeän lahjapaketin.

Kaikkein tärkeintä on kuitenkin se, että se on pysynyt ehjänä ja koossa. Joistakin kohdista se kuultaa läpi, mutta kangas on ehjä.

Tärkeää on myös, että se kaikesta käytöstä ja iästään huolimatta toimii yhä, lämmittää mukavasti aamuisin ja iltaisin sekä varsinkin saunan tai suihkun jälkeen.

Se tuntuu niin tutulle ja turvallisen lempeälle ympärilläni kiedottuna. Se hoivaa kuin hyvä ystävä.

Tämä edellä kerrottu aamutakkitarina liittyy olennaisesti meidän perheemme historiaan.

Eli samaisessa toukokuussa-79, hieman myöhemmin, sanoimme mieheni kanssa - tahdon -toistemme rakastamiseen, myötä- ja vastoinikäymissä elämämme loppuun saakka.

Esikoisemme syntyi vuoden kuluttua toukokuussa - äitienpäivävauvana - että jokin suunnitelma ilmeisesti oli jossakin olemassa, sittenkin. Juuri äitienpäiväksi.

Tämän vuoden toukokuussa, tätä yhteistä tahtoa on riittänyt myös 20 vuotta ja meille on kertynytkin kuusi-henkinen perhe, lapsia neljä.

Tämän samaisen aamutakin aikana.

Niinpä yllätinkin lapsemme äitienpäivänä seuraavanlaisella viestillä: Nyt lähdemme koko perhe ravintolaan syömään sen kunniaksi, että äidin aamutakki täyttää 20 vuotta. Lapsista se oli tosi hupaisa idea, että vanhaa aamutakkiakin voidaan juhliä.

Lapset ovatkin monesti huomauttaneet, että aina sinä äiti vaan jaksat pitää tuota vanhaa aamutakkiasi. Ja lisäävät sitten säällivän ymmärtäväisesti, että kyllä sen täytyy sitten olla mukavantuntuinen, kun se on sulle noin hyvä kaveri, ettei siitä voi luopuakaan.

Niinpä me sitten, kuusi-henkinen perhe päädyimme yhdessä ravintolaan juhlimaan aamutakkia hyvän ruoan kera ja siinä sivussa sitten kerroimme lapsille myös hääpäivästämme ja sen historiikista sekä tilasimme makoisat jälkiruoat 20 vuotta sitten yhdessä tahtomallemme elämäntehtävälle.

Toivomme, että tästä äitienpäivästä lapsemme muistavat positiivisesti 20 vuotta kestäneen aamutakin sekä yhteisen tahtomisemme. Myös myöhemmin omissa parisuhteissaan.

Ja arvostaisivat suhdettaan, vaikka jotkut kohdat olisivatkin vanhoja ja kuluneita, läpinäkyviäkin.

Tärkeintä kuitenkin on se, että suhde on pysynyt ehjänä ja toimivana, lämmittää vieläkin, on mukavantuntuinen, tuttu ja turvallinen. Se on se paras kaveri ja tuki elämäntuulissa.

Hyvä lukijani, Aamutakki voi olla kuin Sinunkin Paras Elämänkaverisi.

MHP

*Iloista Joulua
ja Menestys-
sellistä Uutta
Vuotta Kai-
kille Toivot-
taa Lintu-
vaaran Oma-
koti-
yhdistys*

Lintuvaaralaiset saavat nyt foorumin "pöytälaatikko" runoilleen. Lintusessaon tästä lähtien Lintuvaarassa aikoinaan asuneen runoilija Katri Valan kunniaksi avattu Katri Vala -runopalsta, jossa halukkaiden runot julkistetaan kaikkien lukijoiden iloksi. Ensimmäisenä on vuorossa Maritta Pomellin Jouluruno.

Joulu - Ystävämme!

Hän saapuu jälleen luoksemme,
kun peittää lumihuntu maan.

Kun tuoksuu kuusi ja kynttilät luovat lämmintä
valoaan.

Hän tuo ilon tullessaan vieden meidät mukanaan
lempeään tunnelmaan,
lapsenomaiseen ja suloisen-raukeaan.

Hän saa aikaan meissä tuon tunteen ihmeellisen,
jolloin viimeistään heräämme huomaamaan,
silmit lähimmäisien.

Hän saa meidät muistamaan,
mikä täällä onkaan tärkeää.

Kaupasta kovassa kiireessä ylenmäärin hankitut
kiiltävät paketit
vai leppoisassa mielenrauhassa tarkkaan ohjatut
ajatusraketit.

Kun pitää lasta sylissään,
tai läheistään rapsuttaa ja silittää,
se, mitä siitä yhteisestä hetkestä mielen jää,
antaa molemmille voimaa elämään.

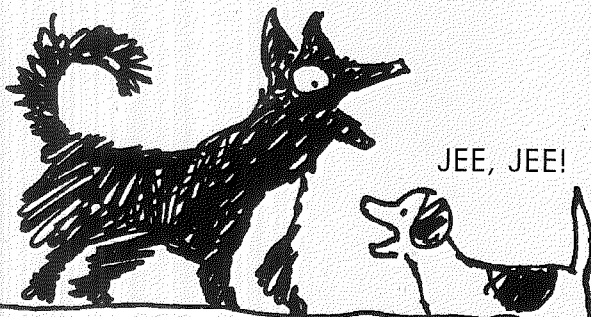
Pehmeään pakettiin käärityt lähimmäisen hyväksyntä
ja läheisyys,
ovat joululahjoja, joilla monen ympäriltä poistuu
yksinäisyys.

Toteutuessaan tekemme täyttää joulun syvimmän
sanoman
huomaamaan lähimmäisemme silmät, rakkautta
janoavan.

MHP.

Laku & Oliver

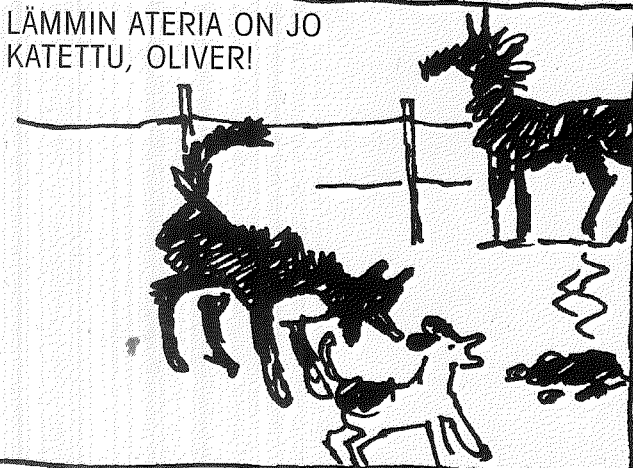
TALVI ON TULLUT OLIVER, JA SEN MYÖTÄ
ULKORUOKAILUKAUSI.
TÄNÄÄN SYÖDÄÄN ULKONA!

SNACKARI ON AIVAN NURKAN TAKANA

LÄMMIN ATERIA ON JO
KATETTU, OLIVER!

JA JÄLKKÄRI
ON TULOILLAAN!
PUPUPARFAIT NÄYT-
TÄÄ OLEVANI!

Tavallista
parempi
Ruokakauppa

KIKI
SUPERMARKET

YKKÖS
halli

K-YKKÖSHALLI
MYYRMÄKI
LIESITORI 1
P. 530 8550

KIKI
SUPERMARKET

WWW.KAUPPAAN
TUOTEVALIKOIMAT
KAUPAN OSASTOT
TARJOUKSESSA
TAPAHTUMAT
OPASTUS
PALVELUPISTEET
NEUVONTA
PALAUTE

PLUSSA

K-RYHMÄ
PIRKKA

MUISTA

PLUSSA

YLLÄTYKSET!

OSASTO

UUTUDET

TARJOUKSET

PÄIVÄN SPECIAL

Myymälämme on
avoinna

arkisin 9 - 21

lauantaisin 8 - 18

Tervetuloa Ykköshallin
Netti-kauppaan!

Avoinna
24 tuntia/vrk

Ykköshallin Netti-kauppa on
avoinna 24 tuntia vuorokaudessa.
Näppäile vain www.yhalli.fi ja voit
kätevästi tilata tarvitsemasi
tuotteet meidän toimittamana,
suoraan kotiisi. Lisätietoja
myymälässämme antaa Ari
Sihvonen

Anne ja Harri Sihvonen
Kauppiaspari

Colme

Harri

OIKOTIE PALVELUIHIN

Valitse palvelu

